

מסכת זבים

פרק ב משנה ד

הַזֵּב מְטִימָא אֶת הַמְשָׁכָב בְּחִמְשָׁה דָּרָכִים, לְטִמָּא אָדָם לְטִמָּא
בְּגָדִים. עוֹמֵד, יוֹשֵׁב, שׁוֹכֵב, נִתְּלָה וְנִשְׁעָן. וְהַמְשָׁכָב מְטִימָא אֶת
הָאָדָם בְּשִׁבְעָה דָּרָכִים לְטִמָּא בְּגָדִים. עוֹמֵד, יוֹשֵׁב, שׁוֹכֵב,
נִתְּלָה, וְנִשְׁעָן, בְּמַגָּע וּבְמִשָּׂא: